

Sygn. akt VIII C 819/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Martyniec

Protokolant: Małgorzata Pluskota

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa **R. K.**

przeciwko **A. B. (1) i H. P.**

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 września 2011 r. powód R. K. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanych H. P. i A. P. kwoty 5888,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od:

- kwoty 984,00 zł od dnia 25 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- kwoty 984,00 zł od dnia 25 marca 2011 r. do dnia zapłaty,
- kwoty 984,00 zł od dnia 26 lutego 2011 r. do dnia zapłaty,
- kwoty 984,00 zł od dnia 1 lutego 2011 r. do dnia zapłaty,
- kwoty 976,00 zł od dnia 4 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty,
- kwoty 976,00 zł od dnia 1 grudnia 2010 r. do dnia zapłaty.

Ponadto wniósł o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, iż zawarł z pozwaną A. P. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Biuro (...), A. P. umowę zlecenia, zgodnie z którą miał, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej prowadzonej pod firmą Kancelaria (...), świadczyć usługi w zakresie pomocy i doradztwa prawnego na jej rzecz. Tytułem zawartej i wykonanej umowy wystawił pozwanej faktury VAT: nr FS (...) z dnia 10 kwietnia 2011 r., nr (...) z dnia 10 marca 2011 r., nr (...) z dnia 11 lutego 2011 r., nr (...) z dnia 17 stycznia 2011 r., nr (...) z dnia 20 grudnia 2010 r., nr (...) z dnia 16 listopada 2010 r. Wskazał, iż pozwana powyższe faktury przyjęła, nie zgłaszając żadnych zastrzeżeń. Jednakże od dnia 11 października 2010 r. pozwana A. P. zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej, a działalność, w zakresie której strony umowy się na obsługę prawną, była prowadzona przez pozwaną H. P.. Podniósł, iż przedstawił pozwanym propozycję ugodowego załatwienia sprawy w postaci zawarcia ugody, przystąpienia przez H. P. do długu oraz rozłożenia należności na raty. Roszczenie wynikające z wymienionych faktur zostało uznane przez pozwaną H. P. w dokumencie – potwierdzeniu salda z dnia 1 listopada 2010 r., w którym pozwana w ramach prowadzonej działalności

gospodarczej zobowiązała się do uregulowania należności wynikających z faktur w ratach płatnych od dnia 5 listopada 2010 r. Z uwagi na uchylanie się przez pozwane od zapłaty dochodzonych należności, pismem z dnia 9 lipca 2011 r. oraz 5 sierpnia 2011 r. wezwał pozwane do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Jednakże wezwania okazały się bezskuteczne.

W dniu 13 lutego 2012 r. tutejszy Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwane wniosły skutecznie sprzeciw.

W sprzeciwie wniosły o oddalenie powództwa w całości, kwestionując fakt zawarcia umowy przez H. P. oraz przez A. B. (1) (poprzednio P.) z powodem. Wskazały, iż H. P. nie przejęła jakichkolwiek zobowiązań od A. B. (1), jak również nie potwierdziła salda zobowiązań.

W piśmie procesowym z dnia 16 sierpnia 2012 r. powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Na rozprawie w dniu 15 października 2012 r. pozwana podtrzymała stanowisko wyrażone w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Wskazała, iż nie została zawarta umowa na obsługę prawną jej działalności gospodarczej Biura (...). W okresie wcześniejszym, niż objęty żądaniem pozwu powód wysłał jedynie kilka pism, z czego większość dotyczyła spraw prywatnych A. B. (1), a dwa pisma dotyczyły działalności gospodarczej. Jednakże były to jednorazowe zlecenia, za które należności zostały uregulowane. Przyznała, iż rozmawiała z powodem o możliwości zawarcia umowy na stałą obsługę prawną, ale do zawarcia takiej umowy nie doszło. Oświadczyła, że nie wie za co zostały naliczone kwoty ujęte w fakturach oraz, iż nie otrzymała faktur wskazanych w pozwie ponieważ od października 2010 r. nie prowadziła już działalności gospodarczej przy ul. (...), na który to adres były wysłane faktury. Pod tym adresem działalność gospodarczą prowadziła jej matka H. P., ale była to inna działalność, nie było związku prawnego pomiędzy tymi dwoma firmami. Podniosła, iż H. P. nie uznała tego zobowiązania, a potwierdzenie salda zostało podpisane przez pracownika C. B. (1), który miał upoważnienie do przyjmowania wszystkich pism przychodzących do firmy i potwierdzania ich wpływu, nie miał pełnomocnictwa do zaciągania zobowiązań w imieniu H. P..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód R. K. prowadzi działalność gospodarczą której przedmiotem jest świadczenie usług prawnych. W ramach prowadzonej działalności kilka razy świadczył dla pozwanej A. B. (1) usługi prawne w związku z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą, pod firmą Biuro (...).

Dowód: - przesłuchanie powoda R. K., k. 144-145;

- przesłuchanie pozwanej A. B. (1), k. 145-146;

A. B. (1) do października 2010 r. prowadziła działalność gospodarczą pod firmą Biuro (...). Adresem prowadzonej działalności była ul. (...) we W.. Od października 2010 r. lokal ten, w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą pod firmą (...), zajmuje pozwana H. P..

Dowód: - przesłuchanie pozwanej A. B. (1) k. 145-146.

W dniu 16 listopada 2010 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) za obsługę prawną za miesiąc listopad, opiewającą na kwotę 976,00 zł, płatną do dnia 30 listopada 2010 r. jako nabywcę wskazując Biuro (...). W dniu 19 listopada 2010 r. faktura wysłana została na adres LOKUM ul. (...) W..

W dniu 20 grudnia 2010 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) za obsługę prawną za miesiąc grudzień, opiewającą na kwotę 976,00 zł, płatną do dnia 3 stycznia 2011 r. jako nabywcę wskazując Biuro (...). W dniu 3 stycznia 2011 r. faktura wysłana została na adres LOKUM ul. (...) W..

W dniu 17 stycznia 2011 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) za obsługę prawną za miesiąc styczeń, opiewającą na kwotę 984,00 zł, płatną do dnia 31 stycznia 2011 r. jako nabywcę wskazując Biuro (...). W dniu 20 stycznia 2011 r. faktura wysłana została na adres LOKUM ul. (...) W..

W dniu 11 lutego 2011 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) za obsługę prawną za miesiąc luty, opiewającą na kwotę 984,00 zł, płatną do dnia 25 lutego 2011 r. jako nabywcę wskazując Biuro (...). W dniu 17 lutego 2011 r. faktura wysłana została na adres LOKUM ul. (...) W..

W dniu 10 marca 2011 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) za obsługę prawną za miesiąc marzec, opiewającą na kwotę 984,00 zł, płatną do dnia 24 marca 2011 r. jako nabywcę wskazując Biuro (...). W dniu 14 marca 2011 r. faktura wysłana została na adres LOKUM ul. (...) W..

W dniu 10 kwietnia 2011 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) za obsługę prawną za miesiąc kwiecień, opiewającą na kwotę 984,00 zł, płatną do dnia 24 kwietnia 2011 r. jako nabywcę wskazując Biuro (...).

Dowód: - faktura VAT FS (...) z dnia 16 listopada 2010 r. k. 32;

- potwierdzenie nadania k. 33-37;
- faktura VAT FS (...) z dnia 20 grudnia 2010 r. k. 27;
- potwierdzenie nadania k. 28-31;
- faktura VAT FS (...) z dnia 17 stycznia 2011 r. k. 22;
- potwierdzenie nadania k. 23-26;
- faktura VAT FS (...) z dnia 11 lutego 2011 r. k. 17;
- potwierdzenie nadania k. 18-21;
- faktura VAT FS (...) z dnia 10 marca 2011 r. k. 13;
- potwierdzenie nadania k. 14-16;
- faktura VAT FS (...) z dnia 10 kwietnia 2011 r. k. 6.

Pracownica powoda O. H. sporządziła dokument: potwierdzenie salda dla biura (...). Dokument ten wymieniał po stronie „winien” następujące faktury i raty wraz z datami i kwotami:

- (...); 23.08.2010; 854 zł;
- (...); 21.10.2010; 976 zł;
- (...); 16.11.2010; 976 zł;
- (...); 20.12.2010; 976 zł;
- (...); 17.01.2011; 976 zł;
- (...); 11.02.2011; 984 zł;
- (...); 10.03.2011; 984 zł;
- (...); 10.04.2011; 984 zł;

- I; 5.11.2010; 585,13 zł;
- II; 12.11.2010; 585,13 zł;
- V; 3.12.2010; 585,13 zł;
- VI; 10.12.2010; 585,13 zł;
- VII; 17.12.2010; 585,13 zł;
- VIII; 24.12.2010; 585,13 zł;
- IX; 31.12.2010; 585,13 zł;
- X; 7.01.2011; 585,13 zł;
- XI; 14.01.2011; 585,13 zł;
- XII; 21.01.2011; 585,13 zł;

oraz po stronie „ma”:

- (...); data wpływu 28.10.2010; 976 zł;
- rata III; data wpływu 18.12.2010; 585,13 zł;
- rata IV; data wpływu 18.01.2011; 585,13 zł.

Poniżej znajdowało się stwierdzenie: uznaję kwotę 13.569,24 zł do zapłaty na rzecz Kancelarii (...), jako już wymagalną.

Dokument ten został doręczony przez O. H. do biura pozwanej H. P. i tam pozostawiony. Następnego dnia został on dostarczony powodowi z pieczętką firmową pozwanej H. P. i podpisem pracownika pozwanej C. B. (2) z zaznaczeniem: „z up.”.

Dowód: - potwierdzenie salda k. 38;

- zeznania świadka O. H., k. 115 verte.

W dniu 15 lipca 2011 r. powód wezwał pozwaną H. P. do zapłaty kwoty 7.718,00 zł wynikającej z faktur nr (...). W dniu 16 sierpnia 2011 r. powód wezwał pozwaną A. P. do zapłaty kwoty 7718,00 zł wynikającej z faktur nr (...).

Dowód: - wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k. 39-42;

- wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k. 43-46.

Sąd zważył co następuje

Powództwo było nieuzasadnione i jako takie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód R. K. opierał swoje roszczenie o faktury VAT dołączone do pozwu twierdząc, iż zostały one wystawione na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie pomocy i doradztwa prawnego zawartej z pozwaną A. B. (1) (P.). Roszczenie wobec H. P. wywodził natomiast z faktu przystąpienia przez H. P. do długu wynikającego z tej umowy. Pozwane A. B. (2) oraz H. P. zakwestionowały zarówno zasadność wystawiania przez powoda faktur, jak również sam fakt zawarcia przez którąkolwiek z pozwanych umowy wskazanej przez powoda. Podniosły również, iż pozwana H. P. nie złożyła oświadczenia o uznaniu długu.

Kwestią wymagającą rozstrzygnięcia przez Sąd zatem było, czy pomiędzy stronami została zawarta umowa o stałą obsługę prawną, a tym samym czy pozwana A. B. (1) obowiązana jest do zapłaty wystawionych przez powoda na podstawie tej umowy faktur.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do uznania, iż strony łączył stosunek zobowiązaniowy o wskazanej przez powoda treści, dlatego też powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie z uwagi na jego nieudowodnienie. Wobec podniesionych w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzutów, na powodzie spoczywał ciężar wykazania zarówno zasadności, jak i wysokości dochodzonego roszczenia (art. 6 k.c.) oraz obowiązek przedkładania stosownych dowodów na powyższe okoliczności (art. 232 k.p.c.). Obowiązkom tym powód, zdaniem Sądu, nie sprostał. Nie sposób bowiem uznać, iż dowodem na okoliczność zawarcia umowy mogą być jedynie faktury VAT, będące dokumentem księgowym, wystawianym przez powoda, bez akceptacji pozwanej. Powód nie dysponował żadnym dokumentem potwierdzającym, iż łączył go z pozwaną A. B. (1) stosunek zobowiązaniowy, na podstawie którego on był zobowiązany do stałej obsługi prawnej, w zamian za co pozwana obowiązana była uiszczać wynagrodzenie. Powód nie przedłożył ani samej umowy zawartej z pozwaną, ani żadnego innego dokumentu wskazującego, iż łączyła ich taka umowa. Wskazać w tym miejscu należy, że powód jest podmiotem zajmującym się profesjonalnie obsługą prawną, a zatem ma świadomość, jak istotne jest w obrocie prawnym udokumentowanie poszczególnych czynności. Niewątpliwie zatem zdawał sobie sprawę, że nie zawierając umowy na piśmie lub też dopuszczając do zagubienia takiego dokumentu, narażać się może na negatywne konsekwencje w razie sporu sądowego. Zwłaszcza, że – jak sam stwierdził w zeznaniach – pozwana już wtedy nie płaciła za świadczone na jej rzecz usługi. W takich okolicznościach niewiarygodne dla Sądu było twierdzenie powoda, iż taka umowa w istocie została zawarta.

Faktu zawarcia umowy o stałą obsługę prawną nie potwierdził także dowód z zeznań świadka O. H.. Zeznała ona, iż widziała umowę o świadczenie usług zawartą przez A. P. z powodem, dodając, iż dokumenty te były skanowane i trzymane w segregatorach. Oznacza to, że gdyby taka umowa była podpisana – powód dysponowałby jej kopią przechowywaną w kancelarii w formie elektronicznej (skanu). Takiego dowodu zaś nie przedłożył w sprawie.

Wskazać należy ponadto, iż nawet gdyby stwierdzić, iż doszło do zawarcia umowy - powództwo również podlegałoby oddaleniu, z uwagi na nie udowodnienie roszczenia także co do wysokości. Powód bowiem nie zaoferował Sądowi żadnych dowodów, na podstawie których możliwe byłoby zweryfikowanie zasadności wysokości wyliczonych na fakturach wystawionych przez powoda kwot. W szczególności powód nie wykazał jakie sprawy prowadził dla pozwanej w spornym okresie, a tym samym nie wykazał ich ilości, a od tego - jak wskazywał powód - zależała wysokość należnego mu wynagrodzenia. Powód w swoich zeznaniach wymienił kilka spraw prowadzonych przez kancelarię dla pozwanej, jednak pozwana A. B. (1) zaprzeczyła, jakoby te sprawy wymagały stałej obsługi prawnej. Wskazała, że pomoc prawna w większości z nich ograniczała się do przygotowania i wysłania jednego pisma (firma (...), sprawa S. C.) lub też tylko porady prawnej (sprawa N.). Przyznała, że jedynie sprawa S. toczyła się długo przed sądem. Powód nie wykazał zaś, aby w spornym okresie (objętym żądaniem pozwu) wszystkie z wymienionych przez niego spraw były w toku i wymagały stałej obsługi prawnej. W celu wykazania wysokości zobowiązania wnioskował o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka O. H.. Jednakże świadek nie posiadała informacji o wysokości zobowiązań pozwanej A. B. (1), nie znała treści umowy, nie wiedziała, jaką usługę obejmowała i na jaką kwotę, jak również nie potrafiła określić jaką ilość spraw powód prowadził dla pozwanej.

Sąd oddalił jako spóźnione wnioski dowodowe powoda w zakresie dokumentów załączonych do pisma z dnia 13 grudnia 2012 r. Pozwane już w sprzeciwie wskazywały na nie udowodnienie twierdzeń pozwu co do umowy zawartej przez strony i świadczenia usług, podtrzymując i precyzując to stanowisko na pierwszej rozprawie w obecności pełnomocnika powoda (15 października 2012r.). Przepis art. 505⁵ § 1 i 2 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym poprzednio, a mającym zastosowanie w niniejszej sprawie, stanowił, iż okoliczności faktyczne, zarzuty i wnioski dowodowe, nie zgłoszone w pozwie, odpowiedzi na pozew, na pierwszym posiedzeniu przeznaczonym na rozprawę lub w sprzeciwie od wyroku zaocznego mogą być rozpoznawane tylko wtedy, gdy strona wykaże, że nie mogła ich powołać wcześniej lub gdy potrzeba ich powołania wynikła później; powód może przytoczyć nowe okoliczności

faktyczne i wnioski dowodowe nie później niż w terminie tygodnia od dnia doręczenia mu pism pozwanego wymienionych w paragrafie poprzedzającym. Zgłoszone przez powoda w dniu 13 grudnia 2012 r., po drugiej rozprawie, wnioski dowodowe zmierzające w istocie do wykazania zakresu świadczonych usług, podlegały zatem oddaleniu jako sprekludowane w postępowaniu uproszczonym.

Zdaniem Sądu brak było również podstaw do przyjęcia, iż pozwana H. P. zaciągnęła zobowiązanie wobec powoda. Dla wykazania tej okoliczności powód przedstawił dokument wystawiony przez swojego pracownika, zatytułowany: potwierdzenie salda dla biura (...), obejmujący w swej treści wymienienie faktur i rat oraz uznanie kwoty do zapłaty. Dokument ten nie został jednak podpisany przez pozwaną H. P., a jedynie przez jej pracownika, nie posiadającego umocowania do zaciągania w jej imieniu zobowiązań. W ocenie Sądu nie powstało w ten sposób ani odrębne zobowiązanie pozwanej H. P. do zapłaty tego długu, ani też nie było to przystąpienie do długu pozwanej A. B. (1).

W związku z powyższym, w oparciu o przytoczone przepisy, należało orzec jak w sentencji wyroku.